

NOTAT

Dato: 15. februar 2006
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2005/4000-65
Sagsbeh.: SWE

Supplerende høringsnotat – Øringssvar fra Institut for Menneskerettigheder vedrørende forslag til ændring af udlændingeloven (Betinget udvisning, skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.).

1. Udvidelse af adgangen til at udvise flygtninge

Institut for Menneskerettigheder har anført, at lovforslaget indebærer, at anerkendte konventionsflygtninge fremover vil kunne udvises ved dom på grundlag af en række yderligere kriminalitetsformer, og finder det tvivlsomt, om disse i almindelighed kan anses for at have en sådan alvor og alment samfundsskadelig karakter, at de kan henføres under "hensynet til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden", jf. flygtningekonventionens artikel 32. I det omfang, der måtte blive truffet beslutning om udvisning på grundlag heraf, kan det efter instituttets vurdering således ikke udelukkes, at grænserne for den i artikel 32, stk. 1, hjemlede udvisningsadgang overskrides med krænkelse af konventionen til følge.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at i tilfælde hvor retten træffer bestemmelse om at udvise en flygtning i anledning af begået kriminalitet, tager retten ikke hermed asylretlig stilling til udvisningen. Det er derimod op til Udlændingestyrelsen efterfølgende at tage stilling hertil, jf. udlændingelovens § 31, jf. § 49 a.

Finder Udlændingestyrelsen, at der asylretligt ikke er noget til hinder for, at udlændingen kan udsendes, anses afgørelsen automatisk for påklaget til Flygtningenævnet, og klagen har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Finder Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet efter en asylretlig vurdering derimod, at udlændingen ikke kan udsendes på grund af forhold som omfattet af udlændingelovens § 31, stk. 1 eller 2, skal det samtidig besluttes, om udlændingen på ny kan gives asyl. Udlændingen kan gives opholdstilladelse efter § 7 eller § 8 (asyl) på ny, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3.

Om udlændingen på ny kan gives asyl beror på en konkret afvejning. Denne afvejning skal med hensyn til udlændinge, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 – dvs. udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde – foretages i overensstemmelse med flygtningekonventionen. Det er hermed sikret, at artikel 32, stk. 1, iagttages i hver enkelt sag.

Institut for Menneskerettigheder har endvidere anført, at det må anses for overvejende sandsynligt, at de skærpede og nytillkomne udvisningsregler vil indebære en stigning i antal-

let af tidligere anerkendte konventions- (og B-)flygtninge, der efter afsonet straf havner på "tålt ophold", for så vidt de nægtes opholdstilladelse efter § 7, jf. § 10, stk. 3. Retsstillingen for udlændinge på "tålt ophold" bør underkastes en nærmere regulering ikke mindst for at sikre, at de vilkår, denne personkreds lever under, ikke krænker Danmarks internationale forpligtelser.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt en udlænding, der ikke kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31, på ny skal meddeles opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, tager stilling til overensstemmelsen med flygtningekonventionen. I de tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet ikke meddeler udlændingen opholdstilladelse på ny, vil den pågældende ikke længere anses som omfattet af flygtningekonventionen og skal derfor ikke tillægges de rettigheder, der følger af denne.

Noget andet er, at udlændingen ikke vil kunne udsendes på grund af udlændingelovens § 31, stk. 1, om forbud mod tortur m.v., der er udformet i overensstemmelse med navnlig artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 3 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Skærpselsen medfører således hverken, at nogen i strid med flygtningekonventionen henvises til et såkaldt tålt ophold, eller at nogen udsendes af Danmark i strid med flygtningekonventionen.

2. § 26-vurderingen

Institut for Menneskerettigheder har anført, at der burde være henvist til konkrete afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis i forbindelse med det i bemærkningerne til lovforslaget anførte om, at EMD gennem de seneste års praksis synes at acceptere en udvisning, selvom en udlænding er opvokset i opholdsstaten og har opholdt sig der det meste af sit liv, hvis den pågældende ikke har mistet enhver forbindelse eller tilknytning til oprindelseslandet, forudsat vedkommende er fundet skyldig i grovere kriminalitet og ikke har stiftet egen familie (børn) i udvisningslandet.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 2.1.5.1, side 8, om proportionalitetsafvejningen efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8 i udvisningssager), at det helt centrale i sager, hvor udlændingen er født i opholdslandet eller kommet dertil i barnealder, er spørgsmålet om tilknytningen til oprindelseslandet (statsborgerlandet). Har udlændingen ingen tilknytning hertil, vil en udvisning indebære en krænkelse af EMRK art. 8.

Det fremgår endvidere, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol gennem de seneste års praksis synes at acceptere en udvisning, selvom en udlænding er opvokset i opholdsstaten og har opholdt sig der det meste af sit liv, hvis den pågældende ikke har mistet enhver forbindelse eller tilknytning til oprindelseslandet f.eks. ved at opretholde blot et vist kendskab til kulturen og sproget eller have en vis social eller familiemæssig tilknytning til dette land,

forudsat vedkommende er fundet skyldig i grovere kriminalitet og ikke har stiftet egen familie (børn) i udvisningslandet, inden afgørelsen om udvisning blev truffet.

Bemærkningerne er efter Integrationsministeriets opfattelse i overensstemmelse med retspraksis og de synspunkter, der gøres gældende i den juridiske litteratur. Der kan bl.a. henvises til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme *Boughanemi* (dom af 24. april 1996) og *El Boujaïdi* (dom af 26. september 1997) og Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2005.

Integrationsministeriet skal endelig bemærke, at det – som hidtil – vil være retten der i konkrete sager afgør, om en udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.